

Bruselj, 22. december 2016
(OR. en)

15782/16

**Medinstitucionalna zadeva:
2016/0414 (COD)**

JAI 1114
DROIPEN 227
COPEN 402
CT 15
CODEC 1940

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalnega sekretarja Evropske komisije: direktor Jordi AYET PUIGARNAU
Datum prejema:	22. december 2016
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN
Št. dok. Kom.:	COM(2016) 826 final
Zadeva:	Predlog DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o boju proti pranju denarja s kazenskopравnimi sredstvi

---

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2016) 826 final.

Priloga: COM(2016) 826 final

Bruselj, 21.12.2016
COM(2016) 826 final

2016/0414 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o boju proti pranju denarja s kazenskopravnimi sredstvi

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

- **Razlogi za predlog in njegovi cilji**

Nedavni teroristični napadi v Evropski uniji in zunaj nje kažejo, da morajo prizadevanja EU za preprečevanje terorizma in boj proti njemu zajemati vsa področja politik. Teroristične organizacije in organizirani kriminalci za ohranjanje svojih kriminalnih mrež, novačenje novih članov in izvajanje terorističnih dejanj potrebujejo financiranje. Zato lahko onemogočanje virov financiranja, da bi se teroristi težje izognili odkritju pri uporabi teh sredstev, in uporaba relevantnih informacij, pridobljenih na podlagi takih finančnih transakcij, lahko odločilno prispevata k boju proti terorizmu in organiziranemu kriminalu.

Izziv, ki ga predstavlja financiranje terorizma, ni nov. Evropska unija že ima na voljo orodja za preprečevanje financiranja terorizma, vključno z veljavno kazensko zakonodajo, sodelovanjem med organi kazenskega pregona in postopki za izmenjavo pomembnih informacij, ter zakonodajo za preprečevanje pranja denarja in boj proti njemu, ki se stalno krepi.

Narava financiranja terorizma se stalno razvija in EU potrebuje odločne, hitre in celovite ukrepe za posodobitev veljavne zakonodaje, zagotovitev, da jo vsi zadevni akterji polno izvajajo, in obravnavo ugotovljenih vrzeli. Pristojni nacionalni organi v Uniji bi morali bolje sodelovati med seboj in z zadevnimi agencijami EU, da bi se izboljšalo razširjanje informacij in izsledili tisti, ki terorizem financirajo.

Cilj tega predloga direktive, ki ga je Komisija napovedala v akcijskem načrtu za okrepitev boja proti financiranju terorizma z dne 2. februarja 2016¹, je boj proti pranju denarja s kazenskopravnimi sredstvi. Predlagana direktiva dosega ta cilj z izvajanjem mednarodnih obveznosti na tem področju, vključno s Konvencijo Sveta Evrope o pranju, odkrivanju, zasegu in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, in o financiranju terorizma (2005, CETS št. 198 „Varšavska konvencija“) ter priporočili projektne skupine za finančno ukrepanje (FATF).

Veljavni instrumenti, sprejeti na ravni EU (in zlasti Okvirni sklep 2001/500/PNZ²), imajo omejeno področje uporabe in ne zagotavljajo celovite inkriminacije kaznivih dejanj, povezanih s pranjem denarja. Pranje denarja je inkriminirano v vseh državah članicah, vendar obstajajo precejšnje razlike med njihovimi opredelitvami pranja denarja v zvezi s predhodnimi kaznivimi dejanji, tj. temeljno kriminalno dejavnostjo, iz katere izhaja oprano premoženje, ter glede ravni sankcij. Veljavni zakonodajni okvir ni niti celovit niti zadostno skladen, da bi lahko bil popolnoma učinkovit. Storilci kaznivih dejanj in teroristi lahko izkoriščajo razlike med pravnimi okviri, tako da opravljajo finančne transakcije tam, kjer se jim zdijo ukrepi za preprečevanje pranja denarja najšibkejši.

---

¹ COM(2016) 50 final z dne 2. februarja 2016.

² Okvirni sklep Sveta 2001/500/PNZ z dne 26. junija 2001 o pranju denarja, identifikaciji, sledenju, zamrznitvi, zasegu in zaplembi pripomočkov za kazniva dejanja in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem (UL L 182, 5.7.2001).

Kar je še pomembneje, razlike v opredelitvah, področju uporabe in sankcijah za kazniva dejanja, povezana s pranjem denarja, na operativni ravni vplivajo na čezmejno policijsko in pravosodno sodelovanje med nacionalnimi organi ter izmenjavo informacij. Na primer razlike med opredelitvami predhodnih kaznivih dejanj finančnoobveščevalnim enotam (FIU) in organom kazenskega pregona v eni državi članici otežujejo usklajevanje z drugimi jurisdikcijami EU pri obravnavanju čezmejnega pranja denarja (npr. pranje denarja v zvezi z davčnimi kaznivimi dejanji). V okviru posvetovanja, izvedenega za pripravo tega predloga, so strokovnjaki, vključno z agencijami, kot sta Europol in Eurojust, poročali, da razlike v inkriminaciji tega kaznivega dejanja v zakonodajah držav članic ovirajo učinkovito policijsko sodelovanje in čezmejne preiskave.

Dejavnosti storilcev kaznivih dejanj in kriminalnih združb so namenjene ustvarjanju dobička. Pri pranju denarja se v bistvu uporabljajo prihodki iz različnih čezmejnih nezakonitih dejavnosti, kot so promet s prepovedanimi drogami, trgovina z ljudmi, nedovoljen promet z orožjem ali korupcija, da bi se pridobilo, preoblikovalo ali preneslo premoženje, pri čemer se prikriva njegov izvor, in bi se sredstva, pridobljena s temi kaznivimi dejanji, uporabila v zakonitem gospodarstvu. Pranje denarja kriminalnim združbam omogoča, da pridobijo koristi iz svojih nezakonitih dejavnosti in nadaljujejo z njihovim opravljanjem. Okrepljeni kazenskoopravni odziv na pranje denarja bo prispeval k preprečevanju finančne spodbude, ki vodi h kaznivim dejanjem.

Po ocenah Združenih narodov je skupni znesek premoženjskih koristi, pridobljenih s kaznivimi dejanji, leta 2009 na svetovni ravni znašal približno 2,1 bilijona USD ali 3,6 % svetovnega BDP³. Obseg premoženjske koristi, pridobljene s kriminalno dejavnostjo samo na glavnih nezakonitih trgih v Evropski uniji, katerih obstoj je dokazan, je bil ocenjen na 110 milijard EUR⁴. Zneski, ki so trenutno predmet izterjave v EU, so le manjši delež vrednosti ocenjenih premoženjskih koristi, ki izhajajo iz kriminalne dejavnosti⁵.

Posamezniki in skupine, vpleteni v teroristična dejanja, za financiranje svojih dejavnosti uporabljajo kriminalne mreže ali sami storijo kazniva dejanja. Nato prek shem pranja denarja ta sredstva preoblikujejo, prikrijejo njihovo nezakonito naravo ali jih uporabijo za financiranje svojih operacij. To v veliki meri povečuje privlačnost organiziranega kriminala. Številne teroristične celice, ki delujejo v Evropi, zbirajo sredstva iz kriminalnih virov, kot so promet z nedovoljenimi drogami, trgovina s kulturnimi dobrinami ali goljufive vloge za posojila. Tudi večje teroristične organizacije se za financiranje terorističnih dejavnosti poslužujejo kriminalnih dejavnosti in to v različnih oblikah. Poleg tega bi teroristi lahko izkoristili kriminalne združbe za svoje logistične potrebe, in sicer z nabavo lažnih dokumentov ali orožja pri navedenih kriminalnih združbah, ki jim hkrati omogočajo pranje sredstev, pridobljenih s temi dejavnostmi. Zato bi okrepljen pravni okvir EU prispeval k

---

³ Urad Združenih narodov za droge in kriminal, „*Estimating illicit financial flows resulting from drug trafficking and other transnational organised crime* (Ocena nezakonitih finančnih tokov, ki izhajajo iz prometa s prepovedanimi drogami in iz drugih kaznivih dejanj mednarodnega organiziranega kriminala)“, oktober 2011.

⁴ *From illegal markets to legitimate businesses: the portfolio of organised crime in Europe, Final report of Project OCP – Organised Crime Portfolio* (Od nezakonitih trgov do zakonitih podjetij: portfelj organiziranega kriminala v Evropi, končno poročilo projekta OCP – portfelj organiziranega kriminala), marec 2015.

⁵ Poročilo „*Does crime still pay? Criminal asset recovery in the EU* (Se kriminal še vedno splača? Izterjava sredstev, pridobljenih s kaznivimi dejanji v EU). Raziskava statističnih podatkov za leta 2010–2014, Europol, julij 2016.

učinkovitejšemu boju proti financiranju terorizma in zmanjšal grožnjo, ki jo predstavljajo teroristične organizacije, s preprečitvijo zmožnosti za financiranje njihovih dejavnosti.

Uvedba minimalnih pravil, s katerimi bi opredelili kaznivo dejanje pranja denarja, uporaba te opredelitve za teroristična kazniva dejanja in druge hude oblike kriminalne dejavnosti ter uskladitev sankcij, ki se uporabijo, bodo okrepili veljavni kazenski okvir EU za boj proti pranju denarja po vsej Evropi. Predlagana direktiva bo izboljšala čezmejno sodelovanje in izmenjavo informacij med pristojnimi organi ter onemogočila, da bi storilci kaznivih dejanj lahko izkoristili razlike med nacionalnimi zakonodajami v svojo korist. Navedeni ukrepi bodo zagotovili okrepljen pravni okvir za boj proti pranju denarja v EU, izboljšali izvrševanje in imeli večji odvračilni učinek za teroristično in kriminalno dejavnost. Tako bodo učinkoviteje obravnavali organizirani kriminal in financiranje terorizma, kar bo izboljšalo notranjo varnost EU in njenih državljanov.

- **Potreba po izvajanju ustreznih mednarodnih standardov in obveznosti ter po učinkoviti obravnavi pranja denarja**

Namen tega predloga je izvajanje mednarodnih zahtev, ki izhajajo iz Varšavske konvencije, in priporočil projektne skupine za finančno ukrepanje glede inkriminacije pranja denarja.

Priporočilo 3 projektne skupine za finančno ukrepanje (FATF⁶) države poziva, naj pranje denarja inkriminirajo na podlagi Konvencije Združenih narodov zoper nezakonit promet mamil in psihotropnih snovi (Dunajska konvencija) iz leta 1988 in Konvencije Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu (Palermška konvencija) iz leta 2001. Po priporočilu morajo države inkriminirati pranje premoženjskih koristi, ki so pridobljene na podlagi vseh hujših kaznivih dejanj, z namenom vključitve najširšega obsega predhodnih kaznivih dejanj (priporočilo določa seznam kategorij predhodnih kaznivih dejanj, kot so terorizem, vključno s financiranjem terorizma, trgovina z ljudmi in tihotapljenje migrantov, nedovoljen promet z orožjem, okoljska kriminaliteta, goljufije, korupcija ali davčna kazniva dejanja), medtem ko države obdržijo diskrecijsko pravico glede tega, kako to doseči. Priporočilo državam omogoča, da kaznivega dejanja pranja denarja ne uporabijo za osebe, ki so storile predhodno kaznivo dejanje, in od njih zahteva, da zagotovijo učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazenske sankcije za fizične osebe ter kazensko (ali civilno ali upravno) odgovornost in sankcije za pravne osebe. Priporočilo prav tako poziva k inkriminaciji pomožne dejavnosti, kot je sodelovanje, združevanje ali zarota pri storitvi kaznivih dejanj, poskus, pomoč in napeljevanje, omogočanje ter svetovanje, razen če tega ne dovoljujejo temeljna načela nacionalnega prava.

Varšavska konvencija je najbolj celovita mednarodna konvencija o pranju denarja (vključno z določbami v zvezi z inkriminacijo pranja denarja ter določbami o zamrznitvi in zaplembi sredstev ter o mednarodnem sodelovanju). Varšavska konvencija od pogodbenic zahteva, da sprejmejo zakonodajne ukrepe, s katerimi bi omogočili lažje preprečevanje, preiskavo in pregon pranja denarja ter učinkovito zamrznitev in zaplembo premoženjskih koristi in pripomočkov za kazniva dejanja. Ta konvencija je v več pogledih širša od zahtev iz priporočila FATF, saj določa, da ni pomembno, ali je bilo predhodno kaznivo dejanje

---

⁶ FATF je najpomembnejši določevalec mednarodnih standardov glede preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma. Evropska komisija in 15 držav članic so članice FATF, preostale države članice (13) pa so članice regionalnega organa „MONEYVAL“, ki je podoben FATF in ki izvaja samoocene in vzajemne ocene ukrepov v zvezi s pranjem denarja in financiranja terorizma, ki so jih sprejele države članice Sveta Evrope.

obravnavano v okviru kazenske jurisdikcije države, v kateri je bilo storjeno kaznivo dejanje pranja denarja, kar državam omogoča, da uporabljajo nižjo stopnjo naklepa in od njih zahteva, da zagotovijo, da predhodna ali istočasna obsodba za predhodno kaznivo dejanje in natančna ugotovitev predhodnega kaznivega dejanja nista predpogoj za obsodbo zaradi pranja denarja.

Varšavsko konvencijo je podpisalo 26 držav članic EU, od katerih jo je do zdaj ratificiralo le 17. EU jo je podpisala, vendar je še ni ratificirala. Ta predlog direktive bi bil pomemben korak k ratifikaciji Varšavske konvencije s strani EU.

Cilj tega predloga je izvajanje navedenih mednarodnih zahtev. Na nekaterih področjih predlog presega navedene zahteve: uvaja najnižje ravni najvišjih kazni in inkriminira lastno pranje denarja, npr. v primerih, v katerih je oseba, ki opere premoženje, pridobljeno s kriminalno dejavnostjo, tudi storilec temeljnega predhodnega kaznivega dejanja, čeprav je lastno pranje denarja omejeno na preoblikovanje ali prenos oziroma na utajo ali prikrivanje. Poleg splošnih kategorij kaznivih dejanj iz seznama predhodnih kaznivih dejanj, ki sta ga določila FATF in Varšavska konvencija, vsebuje seznam iz tega predloga še kibernetško kriminaliteto in kazniva dejanja, za katera predhodna kazniva dejanja določa zakonodaja na ravni EU tako, da se sklicuje na zadevne zakonodajne akte EU.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Ta predlog je umeščen v okvir svetovnega boja proti pranju denarja in financiranju terorizma, in sicer z izvajanjem priporočila 3 projektne skupine za finančno ukrepanje (FATF), ki je medvladni organ za opredelitev in spodbujanje izvajanja mednarodnih standardov na tem področju, ter z izvajanjem ustreznih mednarodnih konvencij. Je tudi del širših prizadevanj na ravni EU za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma s krepitvijo represivnih ukrepov proti kriminalnim združbam, in tistim, ki financirajo terorizem.

Evropska agenda za varnost, ki je bila sprejeta aprila 2015⁷, je pozvala k sprejetju dodatnih ukrepov na področju financiranja terorizma in pranja denarja. S poudarjanjem, da je „glavni cilj organiziranega kriminala dobiček“, je evropska agenda za varnost pozvala h krepitvi zmogljivosti kazenskega pregona, da bi se preprečilo financiranje organiziranega kriminala, in obenem poudarila, da „mednarodne kriminalne združbe za zakritje vira svojega dobička uporabljajo zakonite poslovne strukture, zato so potrebni ukrepi za obravnavanje vdora organiziranega kriminala v zakonito gospodarstvo“. Cilj evropske agende za varnost je tudi obravnavanje povezave med terorizmom in organiziranim kriminalom, saj je, kot je poudarila, organizirani kriminal podlaga za terorizem prek kanalov, kot so dobava orožja, financiranje s tihotapljenjem drog in vdor na finančne trge.

Komisija je 2. februarja 2016 predstavila akcijski načrt za dodatno okrepitev boja proti financiranju terorizma. Eden od ključnih ukrepov akcijskega načrta je razmisliti o morebitnem predlogu direktive, s katero bi se določila minimalna pravila glede opredelitve kaznivega dejanja pranja denarja (ki bi se uporabljala za teroristična kazniva dejanja in druga huda kazniva dejanja) in uskladile sankcije. Ukrep je bil utemeljen z obrazložitvijo, da teroristi pogosto uporabijo premoženjske koristi, ki izvirajo iz kaznivih dejanj, za financiranje svojih dejavnosti, in v ta namen uporabljajo sheme pranja denarja. Inkriminacija pranja denarja bi tako prispevala k boju proti financiranju terorizma.

---

⁷ COM(2015) 185 final z dne 28. aprila 2015.

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. oktobra 2016 o boju proti korupciji in nadaljnji koraki na podlagi resolucije odbora CRIM (2015/2110(INI))⁸ so poudarili tudi, da je sodelovanje v kriminalnih dejavnostih lahko povezano s terorističnimi kaznivimi dejanji, in pozvali k okrepitvi zakonodaje EU o boju proti organiziranemu kriminalu in pranju denarja, da bi bil boj proti terorizmu dejansko učinkovit.

Ta predlog bo okrepil tudi ukrepe, katerih cilj je odkrivanje, prekinitev in preprečevanje zlorabe finančnega sistema za namene pranja denarja in financiranja terorizma, zlasti četrto direktivo o preprečevanju pranja denarja⁹, ki določa pravila, ki naj bi preprečila zlorabo finančnega sistema za namene pranja denarja in financiranja terorizma, ter uredbo o prenosu sredstev¹⁰. Predviden datum prenosa za četrto direktivo o preprečevanju pranja denarja in Uredbo (EU) 2015/847 je bil 1. januar 2017. 5. julija 2016 so bile predstavljene spremembe četrte direktive o preprečevanju pranja denarja¹¹, da bi se okrepil preventivni okvir za preprečevanje pranja denarja, zlasti z obravnavanjem nastajajočih tveganj ter povečanjem zmogljivosti pristojnih organov za dostop do podatkov in njihovo izmenjavo.

Navedeni pravni instrumenti omogočajo preprečevanje pranja denarja in lažje preiskovanje kaznivih dejanj pranja denarja. Vendar pa kljub temu ne obravnavajo vprašanj, ki jih obravnava ta pobuda, tj. pomanjkanje enotne opredelitve kaznivega dejanja pranja denarja ter razlike v vrsti in razponu sankcij za takšna kazniva dejanja po vsej Uniji. Po tem, ko bosta sozakonodajalca sprejela predlagano direktivo, bo Komisija ocenila, ali bo treba ponovno pregledati četrto direktivo o preprečevanju pranja denarja z namenom uskladitve opredelitve pojma „kriminalna dejavnost“, kot je določena v tej direktivi.

Poleg tega ta predlog tudi krepi in dopolnjuje okvir kazenskega prava v zvezi s kaznivimi dejanji, ki so povezana s terorističnimi skupinami, zlasti predlog direktive o boju proti terorizmu¹², ki določa celovito opredelitev kaznivega dejanja financiranja terorizma, tako da ne zajema le terorističnih kaznivih dejanj, ampak tudi s terorizmom povezana kazniva dejanja, kot so novačenja, usposabljanje in propaganda.

Ta predlog prav tako krepi boj proti organiziranemu kriminalu z dopolnitvijo Direktive 2014/42/EU¹³, katere cilj je vzpostavitev skupnih minimalnih pravil za odkrivanje, sledenje in zaplenbo premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem v EU, in Okvirnega sklepa Sveta 2008/841/PNZ¹⁴, v katerem sta inkriminirani sodelovanje v organizirani kriminalni združbi in izsiljevanje.

---

⁸ Resolucija Evropskega parlamenta z dne 23. oktobra 2013 o organiziranem kriminalu, korupciji in pranju denarja: priporočila za ukrepe in pobude, ki bi jih bilo treba sprejeti (2013/2107(INI)).

⁹ Direktiva 2015/849/EU o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma (UL L 141, 5.6.2015).

¹⁰ Uredba (EU) 2015/847 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev, in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1781/2006 (UL L 141, 5.6.2015).

¹¹ COM(2016) 450 final z dne 5. julija 2016.

¹² COM(2015) 625 final z dne 2. decembra 2015.

¹³ Direktiva 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji (UL L 127, 29.4.2014).

¹⁴ Okvirni Sklep Sveta 2008/841/PNZ z dne 24. oktobra 2008 o boju proti organiziranemu kriminalu (UL L 300, 11.11.2008, str. 42).

Poleg tega bi sedanji predlog dopolnil različne zakonodajne akte EU, ki od držav članic zahtevajo, da kot kaznivo dejanje opredelijo nekatere oblike pranja denarja. Za države članice, za katere je ta predlog direktive zavezujoč, bo delno nadomestil Okvirni sklep Sveta 2001/500/PNZ¹⁵. Cilj navedenega okvirnega sklepa je uskladitev nacionalnih pravil o zaplembi in o nekaterih oblikah pranja denarja, ki so jih morale države članice sprejeti v skladu s Konvencijo Sveta Evrope o pranju, odkrivanju, zasegu in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem iz leta 1990.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Predlagana direktiva je v skladu s cilji politike Unije, zlasti z

- bojem proti kaznivim dejanjem, ki škodujejo finančnim interesom Unije. Drugi protokol h Konvenciji o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti, pripravljen na podlagi člena K.3 Pogodbe o Evropski uniji, od držav članic zahteva, da inkriminirajo pranje premoženjskih koristi, pridobljenih s kaznivimi dejanji, ki škodijo finančnim interesom Unije, kot so goljufije in korupcija, opredeljene v Konvenciji o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti in njenih protokolih. Komisija je julija 2012¹⁶ predlagala direktivo o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, s kazenskopravnimi sredstvi, s katero bi bilo treba nadomestiti Konvencijo in njene protokole za sodelujoče države članice. Direktiva bi uvedla nova kazniva dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije, in določila, da mora biti pranje premoženjskih koristi, pridobljenih s takšnimi kaznivimi dejanji, inkriminirano. Ta predlog ne posega v navedena pravila kazenskega prava o boju proti pranju denarja;
- bojem proti prometu s prepovedanimi drogami ter njihovemu uživanju in razpoložljivosti, kot je določeno v strategiji EU na področju drog (2013–20)¹⁷;
- bojem proti kriminalnim dejavnostim, kot je nezakonita trgovina s prostoživečimi vrstami. Komisija je v sporočilu iz leta 2016 „Akcijski načrt EU za boj proti nezakoniti trgovini s prostoživečimi vrstami“¹⁸ pozvala države članice, naj pregledajo svojo zakonodajo o preprečevanju pranja denarja, da se lahko kazniva dejanja, povezana z nezakonito trgovino s prostoživečimi vrstami, obravnavajo kot predhodna kazniva dejanja.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Pravna podlaga tega predloga je člen 83(1) PDEU, ki pranje denarja opredeljuje kot enega od kaznivih dejanj s posebnimi čezmejnimi razsežnostmi. Ta člen Evropskemu parlamentu in Svetu omogoča, da z direktivami, sprejetimi po rednem zakonodajnem postopku, določita potrebna minimalna pravila glede opredelitve pranja denarja.

---

¹⁵ Okvirni sklep Sveta 2001/500/PNZ z dne 26. junija 2001 o pranju denarja, identifikaciji, sledenju, zamrznitvi, zasegu in zaplembi pripomočkov za kazniva dejanja in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem (UL L 182, 5.7.2001, str. 1–2).

¹⁶ COM(2012) 363 final z dne 11. junija 2012.

¹⁷ Strategija EU na področju drog (2013–20), (UL C 402, 29.12.2012).

¹⁸ COM(2016) 87 final z dne 26. februarja 2016.

- **Načelo neobveznega sodelovanja**

Okvirni sklep 2001/500/PNZ o pranju denarja, identifikaciji, sledenju, zamrznitvi, zasegu in zaplembi pripomočkov za kazniva dejanja in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, se trenutno uporablja v vseh državah članicah.

V skladu s Protokolom 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbama, se lahko Združeno kraljestvo in Irska odločita sodelovati pri sprejetju tega predloga. Možnost sodelovanja imata tudi po sprejetju predloga.

Danska v skladu s Protokolom 22 o stališču Danske ne sodeluje pri sprejetju ukrepov Sveta, predlaganih na podlagi naslova V PDEU (razen, če gre „za ukrepe, ki določajo tretje države, katerih državljani morajo imeti ob prehodu zunanjih meja držav članic vizum, ali za ukrepe glede enotne oblike vizumov“). Zato glede na trenutno veljavno ureditev Danska ne sodeluje pri sprejetju tega predloga in ta zanjo ne bo zavezujoč.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Storilci kaznivih dejanj in tisti, ki financirajo terorizem, lahko enostavno prenašajo sredstva preko mej, da bi na ta način prikrili njihov nezakonit izvor. Kriminalne združbe in teroristične mreže delujejo v različnih državah članicah. Nezakonite premoženjske koristi se pogosto operejo v okviru evropskega zakonitega gospodarstva. Dokaze o naložbah organiziranega kriminala najdemo v skoraj vseh državah članicah EU¹⁹.

Združbe organiziranega kriminala vedno pogosteje skrivajo in ponovno vlagajo sredstva v državah članicah, v katerih niso storile kaznivega dejanja, iz katerega izhaja premoženje²⁰. Zaradi tega je boj proti hudim kaznivim dejanjem čezmejnega in organiziranega kriminala v EU kot celoti za pristojne organe še toliko bolj zapleten, kar vpliva tudi na delovanje notranjega trga z izkrivljanjem konkurence med podjetji, ki poslujejo zakonito, in spodkopava zaupanje v finančni sistem.

Javni organi in strokovnjaki, ki obravnavajo primere pranja denarja, se pri svojem vsakodnevnem delu srečujejo s čezmejno razsežnostjo pranja denarja. Tako na primer enote za finančni nadzor držav članic EU, ki so pristojne za analizo transakcij, domnevno povezanih s pranjem denarja in financiranjem terorizma, in posredovanje rezultatov analiz pristojnim organom, pri izvajanju svojih nalog redno sodelujejo. O tem priča število zahtev za informacije in sodelovanje, ki se pošiljajo prek FIU.net, orodja za izmenjavo informacij med finančnimi obveščevalnimi enotami EU. Leta 2014 je prišlo do 12 076 izmenjav informacij, leta 2015 pa se je število izmenjav povečalo na 17 149²¹. Delež poročil o sumljivih transakcijah (PST) s čezmejno razsežnostjo se med posameznimi državami članicami zelo razlikuje. Večina držav članic nima natančnih podatkov, vendar je veliko držav članic število PST s čezmejno razsežnostjo ocenilo na med 30 % in 50 % vseh PST, ki so bila poslana pristojnim organom²².

---

¹⁹ *From illegal markets to legitimate businesses: the portfolio of organised crime in Europe, Final report of Project OCP – Organised Crime Portfolio* (Od nezakonitih trgov do zakonitih podjetij: portfelj organiziranega kriminala v Evropi, končno poročilo projekta OCP – portfelj organiziranega kriminala), marec 2015.

²⁰ Prav tam.

²¹ Vir: Europol.

²² Odgovori držav članic v okviru postopka posvetovanja.

Kazenske preiskave primerov pranja denarja, v katere je vključenih več držav članic EU, so zelo pogoste. Po oceni ene od držav članic naj bi od 10 % do 15 % primerov imelo čezmejne razsežnosti. V dveh državah članicah ocena znaša 20 % primerov, v nekaterih državah članicah pa je dosegla celo 70 % primerov. Pet držav članic je ocenilo, da je delež preiskav pranja denarja s čezmejnimi elementi znašal med 38 % in 50 %. Ena država članica je navedla, da je bilo približno 50 % predhodnih kaznivih dejanj storjenih v tujini²³.

Čezmejne razsežnosti pranja denarja in potrebo po reševanju tega pojava v okviru pravosodnega sodelovanja med državami članicami potrjuje število primerov, ki jih registrirajo države članice in tožilci za zvezo na Eurojustu. Eurojust je zabeležil 724 primerov pranja denarja med letom 2012 in julijem 2015; število se je povečalo s 193 primerov pranja denarja leta 2013 na 286 primerov leta 2015. Med 1. januarjem in 30. septembrom 2016 je Eurojust registriral 212 primerov. Od 160 koordinacijskih sestankov, ki jih je Eurojust organiziral med januarjem in aprilom 2015, je bila ena osmina (12,5 %) povezana s pranjem denarja, kar je enkrat več, kot v letu 2014. Pranje denarja je področje v Eurojustovi obravnavi primerov, ki se stalno povečuje.

V primeru neukrepanja na ravni EU se bo razsežnost pranja denarja najverjetneje močno povečala v prihodnjih letih. Pravosodni organi in organi pregona bi se še naprej soočali s težavami pri obravnavanju bolj zahtevnih primerov pranja denarja, kar bi storilcem omogočilo možnost izbire najugodnejšega sodišča („forum shop“) v EU, tj. sodišča, ki določenih kriminalnih dejavnosti v okviru svojega pravnega okvira za preprečevanje pranja denarja ne preganja oziroma jih preganja manj učinkovito ali celovito. Če bi se dejavnost pranja denarja še naprej razvijala, bi na koncu privedla do večjih družbenih stroškov, in sicer z nadaljnjo kriminalno dejavnostjo in izgubljenimi davčnimi prihodki, poleg tega pa bi lahko tudi omogočila nadaljnje financiranje terorističnih skupin.

- **Sorazmernost**

V skladu z načelom sorazmernosti, kakor je določeno v členu 5(4) Pogodbe o Evropski uniji, je predlagana nova direktiva omejena na tisto, kar je potrebno in sorazmerno za izvajanje mednarodnih obveznosti in standardov, zlasti kar zadeva inkriminacijo pranja denarja, v skladu s priporočili FATF in Varšavsko konvencijo. Varšavska konvencija je širša od priporočil FATF, saj določa, da ni pomembno, ali je bilo predhodno kaznivo dejanje obravnavano v okviru kazenske jurisdikcije države, v kateri je bilo storjeno kaznivo dejanje pranja denarja, in od držav zahteva, da zagotovijo, da predhodna ali istočasna obsodba za predhodno kaznivo dejanje in natančna ugotovitev predhodnega kaznivega dejanja nista predpogoj za obsodbo zaradi pranja denarja.

Predlog po potrebi pojasnjuje navedene obveznosti, da bi izboljšali čezmejno sodelovanje in izmenjavo podatkov ter storilcem kaznivih dejanj preprečili izkoriščanje razlik med nacionalnimi zakonodajami v svojo korist (na primer z inkriminacijo lastnega pranja denarja, čeprav je to omejeno na preoblikovanje ali prenos oziroma na utajo ali prikrivanje, in določitev najnižjih pragov za najvišje kazni). Seznam predhodnih kaznivih dejanj, ki ga vsebuje ta predlog, tudi temelji na kategorijah predhodnih kaznivih dejanj iz priporočil FATF in dodatka k Varšavski konvenciji, z dvema izjemama; ta predlog med predhodna kazniva dejanja vključuje še kibernetško kriminaliteto in protipravno prilastitev.

---

²³

Prav tam.

Predlog opredeljuje obseg kaznivega dejanja pranja denarja z namenom, da se zajamejo vsa zadevna ravnanja, obenem pa se omejuje na tisto, kar je potrebno in sorazmerno.

- **Izbira instrumenta**

V skladu s členom 83(1) PDEU je minimalna pravila glede opredelitve kaznivih dejanj in sankcij na področju hudih oblik kriminala s čezmejnimi posledicami, vključno s pranjem denarja, mogoče določiti le z direktivo Evropskega parlamenta in Sveta, sprejeto po rednem zakonodajnem postopku.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja ustreznosti obstoječe zakonodaje**

V zvezi z veljavnimi določbami o inkriminaciji pranja denarja (tj. točka (b) člena 1 in člen 2 Okvirnega sklepa 2001/500/PNZ) ni bila izvedena nobena naknadna ocena.

- **Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi**

Komisija je upoštevala rezultate raziskave, ki jo je izvedel zunanji svetovalec leta 2013, s katero je med drugim ocenila skladnost držav članic s priporočili FATF, vključno s priporočilom o inkriminaciji kaznivega dejanja pranja denarja. Večina vprašanih pri spletnem vprašalniku, ki je bil izveden leta 2013, je menila, da bi bila enotna opredelitev pranja denarja za vso EU učinkovita pri obravnavanju čezmejnih vidikov pranja denarja. Raziskava je pokazala tudi splošno podporo za uskladitev obsega predhodnih kaznivih dejanj in razkrila, da razlike v zvezi s tem dajejo storilcem kaznivih dejanj možnost pranja denarja v jurisdikciji, katere ukrepi za preprečevanje pranja denarja veljajo za najšibkejše. To pristojnim organom povzroča praktične težave pri obravnavi čezmejnih primerov. Zainteresirane strani so v okviru raziskave pokazale tudi splošno podporo uskladitvi inkriminacije lastnega pranja denarja z ukrepom EU.

Komisija se je oktobra 2016 posvetovala z državami članicami o obstoječih določbah v zvezi z inkriminacijo pranja denarja na nacionalni ravni, tako da je od njih zahtevala posodobljene informacije na podlagi podatkovnega lista, in sicer za vsako državo članico posebej. Rezultati teh posvetovanj so bili pregledani na srečanju z državami članicami novembra 2016, na katerem se je razpravljalo o različnih pristopih k vidikom, kot so predhodna kazniva dejanja, zahteva po predhodni obsodbi ali ugotovitvi predhodnega kaznivega dejanja, inkriminacija lastnega pranja denarja in razpon sankcij.

Komisija se je novembra 2016 posvetovala še s predstavniki pravniških združenj, da bi pridobila njihova mnenja v zvezi z osnutkom Komisije za predlog direktive, kot je bil predstavljen v časovnem načrtu. Zainteresirane strani so na splošno poudarile potrebo po uskladitvi kaznivih dejanj pranja denarja, in sankcij, da bi pranje denarja po vsej Evropi preprečevali na celovit in učinkovit način. Po navedbah zainteresiranih strani se je pogosto zgodilo, da so bile različne opredelitve ovira za učinkovito čezmejno sodelovanje pri pregonu kaznivih dejanj pranja denarja. Odprava pomembnih razlik v zadevnih opredelitvah kaznivega dejanja pranja denarja bi omogočila boljšo čezmejno izmenjavo informacij in sodelovanje med organi kazenskega pregona. Uskladitev stopnje sankcij, ki se izrečejo za kaznivo dejanje pranja denarja, bi tudi zagotovila bolj učinkovito izvrševanje in odvračilni učinek po vsej EU.

Komisija se je posvetovala tudi z agencijami EU, pristojnimi za podporo policijskemu in pravosodnemu sodelovanju med državami članicami.

Upoštevala je tudi druge podatke, kot so Eurostatovo posodobljeno poročilo o pranju denarja ter ugotovitve projekta ECOLEF²⁴, in se oprla na druga ustrezna poročila teh organizacij, kot je nedavno poročilo skupine za tipologijo o pranju premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, ki ga je leta 2015 pripravil MONEYVAL²⁵.

• Ocena učinka

Ker predlog direktive v glavnem vključuje mednarodne obveznosti in standarde, je ta predlog izjemoma predložen brez ocene učinka.

Ta predlog pa vendarle temelji na dokazih, zbranih s pomočjo zunanjih študij in ocen, opisanih v prejšnjem oddelku, in posvetovanj z različnimi zainteresiranimi stranmi.

Na podlagi razpoložljivih dokazov so bili preučeni različni pristopi:

1) nezakonodajni ukrep na ravni EU ali nacionalni ravni, vključno s smernicami, izmenjavo najboljših praks, usposabljanjem in oblikovanjem korelacijske tabele za predhodna kazniva dejanja;

2) omejitev predloga na priporočila FATF, prilagoditev opredelitve pranja denarja na ravni EU v skladu z mednarodnimi standardi, pri čemer bi se državam članicam dopustila široka diskrecijska pravica na drugih področjih;

3.1) predlog, ki bi prenesel določbe Varšavske konvencije, ampak odpravil zahteve glede dokaza o predhodnem kaznivem dejanju, na katerem temelji kaznivo dejanje pranja denarja;

3.2) predlog, ki bi prenesel določbe Varšavske konvencije, vendar bi bil v nekaterih pogledih širši od mednarodnih obveznosti, in sicer bi vključeval opredelitev predhodnih kaznivih dejanj, inkriminiral lastno pranje denarja in določil najnižji in/ali najvišji prag za kazni;

4) predlog, ki opredeljuje različne pogoje in elemente kaznivega dejanja pranja denarja (vključno z opredelitvami preoblikovanja ali prenosa, utaje ali prikrivanja in pridobitve, lastništva ali uporabe premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem), uvaja pristop „vključitve vseh kaznivih dejanj“ in inkriminira pranje denarja iz malomarnosti.

Na podlagi zbranih dokazov in predhodne presoje, kot je opisano zgoraj, se je Komisija odločila za pristop, ki predlaga minimalno usklajevanje v skladu z določbami Varšavske konvencije, presega mednarodne obveznosti le na tistih področjih, kjer ima ukrep očitne koristi v smislu čezmejnega sodelovanja, obenem pa spoštuje nacionalne tradicije in sodno prakso ter zagotavlja skladnost s pravom EU, in sicer tako, da zagotavlja, da vsa kazniva

²⁴ Unger, B (a.o.), *Final report of the ECOLEF (The Economic and Legal Effectiveness of Anti Money Laundering and Combating Terrorist Financing Policy) project*, „The economic and legal effectiveness of Anti-Money Laundering and Combatting Terrorist Financing policy“, (Unger, B (a.o.), Končno poročilo projekta ECOLEF, „Gospodarska in pravna učinkovitost politike za preprečevanje pranja denarja in boja proti financiranju terorizma“, februar 2013.

²⁵ Poročilo skupine za tipologijo o pranju premoženjske koristi, pridobljene z organiziranim kriminalom, Moneyval, april 2015.

dejanja, kakor so opredeljena v zakonodajnih aktih EU, predstavljajo predhodno kaznivo dejanje za pranje denarja.

- **Ustreznost in poenostavitev ureditve**

Predlog je namenjen uvedbi mednarodnih obveznosti in standardov v pravni red EU ter posodobitvi pravnega okvira, s čimer bi se omogočil ustrezen odziv na pojav čezmejnega pranja denarja. To bo državam članicam pomagalo pri prenosu in izvajanju zadevnih določb.

- **Temeljne pravice**

Pri določitvi, uveljavitvi in uporabi kaznivosti se morajo popolnoma spoštovati obveznosti, ki se nanašajo na temeljne pravice. Za vsako omejevanje uresničevanja temeljnih pravic in svoboščin veljajo pogoji iz člena 52(1) Listine EU o temeljnih pravicah, in sicer v skladu z načelom sorazmernosti je tako omejevanje dovoljeno samo, če legitimni cilji dejansko ustrezajo ciljem splošnega interesa, ki jih priznava Unija, ali če je potrebno zaradi zaščite pravic in svoboščin drugih, obenem pa mora biti predpisano z zakonom in spoštovati bistveno vsebino teh pravic in svoboščin.

V zvezi s tem morajo biti upoštewane različne temeljne pravice in svoboščine, zapisane v Listini EU o temeljnih pravicah. Pravice, ki so še posebej relevantne z vidika predlaganih ukrepov, med drugim vključujejo pravice iz naslova I Listine, tj. pravico do svobode in varnosti (člen 6 Listine), lastninsko pravico (člen 17 Listine), pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča (člen 47 Listine), domnevo nedolžnosti in pravico do obrambe (člen 48 Listine), načeli zakonitosti in sorazmernosti kaznivih dejanj in kazni (člen 49 Listine) ter pravico, da se za isto kaznivo dejanje kazensko ne preganja ali kaznuje dvakrat (*ne bis in idem*, člen 50 Listine).

Za vse ukrepe, ki jih Unija in njene države članice sprejmejo v zvezi z inkriminacijo pranja denarja, kakor je določeno v tej direktivi, ter za določitev kazenskih in nekazenskih sankcij zanj, se uporabljajo načelo zakonitosti in sorazmernosti kaznivih dejanj in kazni, domneva nedolžnosti ter pravice do obrambe, izključene pa morajo biti vse oblike arbitrarnosti.

Spoštovanje temeljnih pravic na splošno ter načelo sorazmernosti sta zagotovljena z omejitvijo področja uporabe kaznivih dejanj na tisto, kar je potrebno, da se omogoči učinkovit pregon dejanj, ki predstavljajo posebno grožnjo za notranjo varnost EU.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Predlog neposredno ne vpliva na proračun Unije.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Komisija bo spremljala izvajanje te direktive na podlagi informacij, ki jih bodo države članice zagotovile o sprejetih ukrepih za uveljavitev zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev s to direktivo.

Komisija bo dve leti po izteku roka za prenos te direktive Evropskemu parlamentu in Svetu predložila poročilo, v katerem bo ocenila, ali so države članice sprejele potrebne ukrepe za uskladitev s to direktivo.

- **Obrazložitevni dokumenti (za direktive)**

Obrazložitevni dokumenti o prenosu niso potrebni.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Člen 1: predmet urejanja in področje uporabe – Ta člen določa namen in področje uporabe predloga direktive. Zlasti se uvajajo minimalna pravila glede opredelitve kaznivih dejanj in sankcij na področju pranja denarja.

Člen 2: opredelitev pojmov – V tej določbi sta opredeljena pojma „premoženje“ (v zvezi s kaznivimi dejanji pranja denarja glej člen 3) v skladu s pravnim redom EU²⁶, in „pravne osebe“ (v povezavi z obveznostjo za ugotavljanje odgovornosti pravnih oseb glej člen 6).

Medtem ko je državam članicam prepuščeno, da ohranijo različne pristope glede kaznivih dejanj, ki predstavljajo predhodno kaznivo dejanje za pranje denarja (izbira med pristopom „vključitve vseh kaznivih dejanj“, seznamom predhodnih kaznivih dejanj, seznamom kaznivih dejanj z minimalnimi kaznimi), ta določba opredeljuje pojem „kriminalna dejavnost“, ki predstavlja predhodno kaznivo dejanje za pranje denarja. Obseg kriminalnih dejavnosti, ki ustvarjajo premoženje, ki je predmet pranja denarja, kot so navedene v tej določbi, je v skladu s priporočilom 3 FATF, ki zahteva, ne glede na pristop za opredelitev predhodnih kaznivih dejanj, vključitev kaznivih dejanj s seznama določenih kategorij kaznivih dejanj. Seznam iz te določbe je tudi v skladu s členom 9(4) Konvencije Sveta Evrope o pranju, odkrivanju, zasegu in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, in o financiranju terorizma (2005, CETS št. 198), ki od pogodbenic Konvencije zahteva, da kaznivo dejanje pranja denarja uporabijo za kategorije predhodnih kaznivih dejanj iz dodatka h Konvenciji. Kategorije, ki jih je določila FATF, in kategorije iz dodatka h Konvenciji ustrezajo seznamu kriminalnih dejavnosti, naštetih v členu 2 tega predloga, z dvema izjemama: ta člen vključuje tudi kibernetško kriminaliteto kot predhodno kaznivo dejanje, kot je pojasnjeno spodaj.

Vendar pa FATF ali Konvencija iz leta 2005 te kategorije zgolj navajata in jih ne opredeljujeta, zaradi česar obstajajo velike razlike med državami članicami v opredelitvah predhodnih kaznivih dejanj. To v nekaterih državah članicah vodi do precej omejenega obsega vključitve predhodnih kaznivih dejanj v nacionalnih določbah. Poleg tega med državami članicami ni celovite enotne opredelitve temeljnih kriminalnih dejavnosti, iz katerih izhaja oprano premoženje.

Glede na posvetovanja, opravljena z Europolom, različni pogledi na to, katera kazniva dejanja lahko vodijo k pranju denarja, otežujejo preprečevanje finančnih transakcij, povezanih s pranjem denarja, in pregon čezmejnega pranja denarja, kadar se ugotavlja, če je do pranja denarja sploh prišlo. Podobno se je v okviru postopka posvetovanj Eurojust skliceval na

---

²⁶ Enaka opredelitvi v členu 3(3) Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 85).

težave, s katerimi se soočajo države članice pri preiskovanju in pregonu primerov čezmejnega pranja denarja zaradi pomožne narave takšnih kaznivih dejanj. Druge zainteresirane strani so tudi navedle, da so razlike v zvezi s predhodnimi kaznivimi dejanji ovirale čezmejno sodelovanje. Ker države članice, kadar se od njih zahteva sodelovanje pri preiskavah ali pregonu na področju pranja denarja, pogosto zahtevajo, da temeljno predhodno kaznivo dejanje, če je bilo storjeno na njihovem ozemlju, velja za predhodno kaznivo dejanje tudi v okviru njihove jurisdikcije, sodelovanje ni vedno mogoče in storilci kaznivih dejanj lahko uspešno operajo svoje premoženjske koristi, ki izvirajo iz kaznivih dejanj.

Kadar obstaja veljavna zakonodaja v pravnem redu EU, ki opredeljuje katero koli predhodno kaznivo dejanje, se doda sklic na ustrezen zakonodajni akt EU, da bi se zagotovilo, da se vsa kazniva dejanja, kot so opredeljena v navedenem zakonodajnem aktu EU, obravnavajo kot pranje denarja. To bo prispevalo k zmanjšanju obstoječih razlik in spodbudilo širšo enotno opredelitev.

Poleg tega je treba obravnavati vedno večjo grožnjo kibernetске kriminalitete in napadov na informacijske sisteme, zlasti napadov, povezanih z organiziranim kriminalom. Računalniška kriminaliteta je edino področje kriminala iz člena 83 PDEU, ki ni na seznamu kategorij kaznivih dejanj, ki sta jih določili FATF in Varšavska konvencija. Finančni vpliv kibernetске kriminalitete in obseg s tem povezanih premoženjskih koristi je zaradi pomanjkanja zanesljivih podatkov in raziskav težko količinsko opredeliti, vendar primeri kažejo, da se premoženjske koristi iz kibernetских kaznivih dejanj operajo prek izpopolnjenih shem in vključujejo tako tradicionalne kot nove plačilne metode²⁷. Da bi se prekinila finančna spodbuda, ki vodi do mnogih dejavnosti kibernetске kriminalitete, ta določba kibernetско kriminaliteto, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Direktive 2013/40/EU²⁸, opredeljuje kot predhodno kaznivo dejanje za pranje denarja.

Člen 3: kazniva dejanja pranja denarja – Ta določba opredeljuje, katera kazniva dejanja bi bilo treba v državah članicah šteti za kazniva dejanja pranja denarja.

S to določbo se izvaja člen 9(1) Varšavske konvencije, in sicer z opredelitvijo materialnih vidikov pranja denarja, npr. preoblikovanje ali prenos premoženja, ki izvira iz kriminalne dejavnosti, z namenom utaje ali prikrivanja njegovega nezakonitega izvora (točka (a) odstavka 1) ter utaja ali prikrivanje prave narave, vira, kraja, razpolaganja ali pretoka premoženja ali pravic glede premoženja ali lastništva premoženja (točka (b) odstavka 1).

Poleg tega je ta določba širša od priporočil FATF in Varšavske konvencije, s tem, ko določa obvezno inkriminacijo pridobitve, lastništva ali uporabe premoženja, ki izvira iz kriminalne dejavnosti, kar je po Varšavski konvenciji vprašanje, ki se ureja na podlagi ustavnih načel in temeljnih konceptov pravnega sistema vsake posamične države. Samo lastništvo premoženjskih koristi, ki izvirajo iz kaznivih dejanj, v večini držav članic ne šteje za pranje denarja²⁹. Ta predlog spoštuje različne pravne tradicije držav članic, tako da omogoča

²⁷ Poročilo o raziskavi, ki jo je opravil Moneyval, *Criminal money flows on the Internet: methods, trends and multi-stakeholder counteraction* (Kriminalni denarni tokovi na internetu: metode, trendi in ukrepanje več zainteresiranih strani v odgovor), marec 2012.

²⁸ Direktiva 2013/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. avgusta 2013 o napadih na informacijske sisteme in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2005/222/PNZ (UL L 218, 14.8.2013, str. 8).

²⁹ Unger, B (a.o.), Final report of the ECOLEF project, „*The economic and legal effectiveness of Anti-Money Laundering and Combatting Terrorist Financing policy*“, (Unger, B (a.o.), Končno poročilo

izključitev lastnega pranja denarja v zvezi s to vrsto pranja denarja (glej spodaj v zvezi z odstavkom 3 člena 3).

Tri vrste pranja denarja (preoblikovanje ali prenos, utaja ali prikrivanje in pridobitev, lastništvo ali uporaba) bi morale biti inkriminirane, kadar so storjene naklepno, kar je v skladu z Varšavsko konvencijo. Uveden ni bil noben element malomarnosti. Člen 9(3) Varšavske konvencije pogodbenicam omogoča diskrecijsko pravico, da inkriminirajo primere, kadar je storilec „(a) sumil, da je premoženje bilo premoženjska korist, in (b) bi moral predpostavljati, da je premoženje bilo premoženjska korist.“ Države članice imajo različen pristop do pranja denarja iz malomarnosti, kar odraža razlike v nacionalnih pravnih tradicijah glede subjektivnega elementa kaznivega dejanja, vendar te razlike ne veljajo za veliko težavo pri čezmejnem sodelovanju. Ker ta direktiva določa le minimalna pravila, državam članicam ni preprečeno, da inkriminirajo pranje denarja iz malomarnosti.

Poleg tega, glede na odstavek 2 te določbe, za kaznivost pranja denarja, kakor je opisano zgoraj, ni pomembno, če je bila predhodno ali sočasno izrečena obsodba zaradi temeljne kriminalne dejavnosti, oziroma ali je mogoče natančno ugotoviti, kdo je izvajal kriminalno dejavnost, iz katere izhaja premoženje, ali druge okoliščine navedene kriminalne dejavnosti. S tem ta določba izvaja odstavka 5 in 6 člena 9 Varšavske konvencije, saj zagotavlja, da je pranje denarja kaznivo tudi, kadar ni predhodno ali sočasno bila izrečena obsodba za predhodno kaznivo dejanje in ne da bi bilo treba natančno ugotoviti, iz katerega kaznivega dejanja izhaja premoženje.

Eurojust in druge zainteresirane strani so navedle, da zahteva za natančno ugotovitev predhodnih kaznivih dejanj pomeni pomembno oviro, ki še posebej otežuje čezmejni boj proti pranju denarja. Po mnenju Europol se od večine organov kazenskega pregona zahteva, da dokažejo predhodno kaznivo dejanje. Povezovanje sumljivih sredstev s predhodnim kaznivim dejanjem je po mnenju organov kazenskega pregona največji problem pri preiskovanju pranja denarja; v zadevi, ki je spadala v več jurisdikcij in jo je podpiral Europol, država, v kateri je bilo storjeno predhodno kaznivo dejanje, ni odgovorila na prošnjo za medsebojno pravno pomoč. Vse države, ki so sodelovale v tem primeru, so poudarile, da je bilo povezovanje sredstev s predhodnim kaznivim dejanjem glavna ovira.

Celo v državah članicah, kjer se obsodilna sodba zaradi pranja denarja lahko izreče že na podlagi dokaza, da denar ni mogel izvirati iz zakonitega vira, se bo za obsodbo ali zaplembo običajno zahteval obstoj indicev, da je prišlo do kaznivega dejanja. Zato je pristop, ki je bil uporabljen v tej določbi, v skladu z zahtevo iz Varšavske konvencije, kakor tudi z nacionalnimi praksami.

Poleg tega Varšavska konvencija določa, da pregon pranja denarja ne bi smel biti problematičen, tudi če je bilo kaznivo dejanje, iz katerega izhajajo sredstva, storjeno v drugi državi. Točka (c) odstavka 2 tega predloga določa, da ni pomembno, če je bila kriminalna dejavnost, iz katere izhaja premoženje, izvedena na ozemlju druge države članice ali tretje države, medtem ko državam članicam dopušča diskrecijsko pravico, da uporabijo kriterij identitete norme, tj. da bi morale predhodno kaznivo dejanje veljati za kaznivo v državi, kjer je bilo storjeno, in tudi v državi članici, ki preganja kaznivo dejanje pranja denarja, kot če bi bilo storjeno v njej.

---

projekta ECOLEF, „Gospodarska in pravna učinkovitost politike za preprečevanje pranja denarja in boja proti financiranju terorizma“, februar 2013, str.16.

Nazadnje ta določba nalaga državam članicam, da inkriminirajo lastno pranje denarja. Eurojust navaja, da bi dejstvo, da lastno pranje denarja ni inkriminirano v vseh jurisdikcijah, lahko povzročilo težave nekaterim državam članicam pri ugotavljanju, ali gre za kaznivo dejanje, ki se preganja, in pri preiskovanju toka črnega denarja in njegovemu sledenju. Odstavek 3 tega člena pojasnjuje, da je obveznost inkriminiranja lastnega pranja denarja omejena na preoblikovanje ali prenos in utajo ali prikrivanje in se ne uporablja za samo lastništvo ali uporabo. Ta pristop upošteva, da je v nekaterih državah članicah pregon osebe zgolj zaradi osebnega uživanja premoženjskih koristi, ki izvirajo iz kaznivega dejanja, ki ga je storila ta oseba in za katerega ji je že bilo sojeno, v nasprotju z načelom *ne bis in idem*, tj. da oseba ne more biti obsojena dvakrat za isto kaznivo dejanje³⁰. Po drugi strani pa, kadar dejavnost pranja denarja zajema tako pretvorbo in prenos kot utajo in prikrivanje prek finančnega sistema, so te dejavnosti jasno dodatno kaznivo dejanje, ki se razlikuje od predhodnega kaznivega dejanja in ki povzroča dodatno škodo ali škodo druge vrste, kot je tista, ki jo je povzročilo predhodno kaznivo dejanje. Ta pristop je v skladu s sodno prakso držav članic³¹.

Člen 4: spodbujanje, pomoč in napeljevanje ter poskus – Ta določba se uporablja za zgoraj navedena kazniva dejanja in od držav članic zahteva, da inkriminirajo oblike pomoči in napeljevanja, spodbujanja in poskusa storitve več od že omenjenih kaznivih dejanj.

Pomoč oziroma napeljevanje h kaznivemu dejanju pranja denarja lahko obsega širok razpon dejavnosti, od omogočanja ali svetovanja do zagotavljanja podpornih storitev za storitev navedenih dejanj.

Ta določba zagotavlja uskladitev z opredelitvami v prej navedenih mednarodnih standardih.

Poleg tega bi bilo treba za zagotovitev učinkovitega odvračilnega učinka nujno inkriminirati spodbujanje, s čimer bi se dejanje nagovarjanja drugih k storitvi zgoraj navedenih kaznivih dejanj opredelilo kot kaznivo.

Člen 5: kazni za fizične osebe – Ta določba se uporablja za vsa kazniva dejanja ter od držav članic zahteva, da uporabljajo učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazenske sankcije.

Poleg tega določba uvaja najnižje ravni najvišjih kazni. Okvirni sklep 2001/500/PNZ že določa minimalni prag za najvišjo kazen štirih let za nekatere vrste pranja denarja. Ta predlog kot najnižjo raven najvišje kazni prav tako določa štiri leta zaporne kazni, vsaj za hujše primere pranja denarja. Opredelitev minimalnega praga upošteva tudi obstoječa pravila, ki so v veljavi v državah članicah.

Z določitvijo najnižje ravni najvišje kazni na ravni EU se bosta olajšala mednarodno policijsko in pravosodno sodelovanje in okreplil odvračilni učinek. Različne analize so pokazale na nizke stopnje sankcij/kazni in nizek delež kazenskega pregona³². Čeprav za to lahko obstajajo številni razlogi, med drugim omejen dostop, zmogljivosti ali sredstva pristojnih organov za dostop do pomembnih informacij in njihovo analizo v posebej zahtevnih primerih, je treba ozko opredelitev kaznivega dejanja pranja denarja, nizke ravni sankcij in ovire pri dokazovanju šteti za razloge, ki prispevajo k tej težavi. Poleg vrzeli v izvajanju

³⁰ Poročilo o medsebojnem ocenjevanju, ki sta ga opravila FATF in Moneyval, ter rezultati posvetovanja z državami članicami.

³¹ Prav tam.

³² Poročilo o medsebojni oceni, ki sta jo opravila FATF in Moneyval.

takšno stanje ustvarja tveganje, da bi storilci kaznivih dejanj imeli možnost za t.i. forum-shopping, tj. kadar kriminalci izvajajo finančne transakcije tam, kjer se jim zdijo ukrepi za preprečevanje pranja denarja najšibkejši.

Člen 6: obteževalne okoliščine – Ta določba se uporablja za kazniva dejanja pranja denarja, kakor so opredeljena v členu 3, da se zagotovi, da kadar je bilo kaznivo dejanje storjeno v kriminalni združbi v smislu Okvirnega sklepa Sveta 2008/841/PNZ³³ ali kadar je storilec zlorabil svoj poslovni položaj, da bi omogočil pranje denarja, se to šteje za oteževalno okoliščino.

Člen 7: odgovornost pravnih oseb – Ta določba se uporablja za vsa zgoraj navedena kazniva dejanja in določa, da morajo države članice zagotoviti odgovornost pravnih oseb ter pri tem izključiti možnost, da bi bila takšna odgovornost alternativa odgovornosti fizičnih oseb. Določba je v skladu s členom 10 Varšavske konvencije.

Ta določba sledi standardni formulaciji, ki jo je mogoče najti v drugih pravnih instrumentih EU. Države članice obvezuje, da zagotovijo odgovornost pravnih oseb za kazniva dejanja iz členov 1 do 4, če jih v njihovo korist stori katera koli oseba, ki ima vodilni položaj v sklopu pravne osebe. Ne zahteva se, da je takšna odgovornost izključno kazenska.

Člen 8: sankcije za pravne osebe – Ta določba se uporablja za sankcije za pravne osebe. Določba sledi standardni formulaciji, ki jo je mogoče najti v drugih pravnih instrumentih EU.

Člen 9: pristojnost – Ta določba se uporablja za vsa zgoraj navedena kazniva dejanja in določa, da mora obstajati podlaga za pristojnost pravosodnih organov glede uvedbe preiskave, pregona in sojenja v primeru kaznivih dejanj, ki so določena s to direktivo.

Člen 10: preiskovalna orodja – Cilj te določbe je zagotoviti, da se preiskovalna orodja, ki jih nacionalna zakonodaja zagotavlja v zvezi s kaznivimi dejanji organiziranega kriminala ali drugimi hudimi kaznivimi dejanji, lahko uporabijo tudi v primerih pranja denarja.

Člen 11: Nadomestitev nekaterih določb Okvirnega sklepa 2001/500/PNZ – Ta določba za države članice, ki sodelujejo v tej direktivi, nadomešča sedanje določbe na področju inkriminacije pranja denarja iz točke (b) člena 1 in člena 2 Okvirnega sklepa 2001/500/PNZ

Določbe v zvezi z zaplenbo, vključene v točko (a) člena 1 ter člena 3 in 4 Okvirnega sklepa 2001/500/PNZ so bile nadomeščene z Direktivo 2014/42/EU.

---

³³ Okvirni Sklep Sveta 2008/841/PNZ z dne 24. oktobra 2008 o boju proti organiziranemu kriminalu (UL L 300, 11.11.2008, str. 42).

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o boju proti pranju denarja s kazenskoopravnimi sredstvi

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA -

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 83(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Pranje denarja ter z njim povezano financiranje terorizma in organiziranega kriminala ostajata veliki težavi na ravni Unije, ki škodujeta integriteti, stabilnosti in ugledu finančnega sektorja ter ogrožata notranjo varnost in notranji trg Unije. Za odpravljanje teh težav in hkratno okrepitev uporabe Direktive 2015/849/EU¹ si ta direktiva prizadeva za boj proti pranju denarja s kazenskoopravnimi sredstvi ter tako omogoča boljše čezmejno sodelovanje med pristojnimi organi.
- (2) Ukrepi, sprejeti izključno na nacionalni ravni ali na ravni Unije, brez upoštevanja mednarodnega usklajevanja in sodelovanja, bi imeli zelo omejene učinke. Ukrepi, ki jih Unija sprejme na področju preprečevanja pranja denarja, bi morali biti zato združljivi z drugimi ukrepi, sprejetimi na mednarodnih forumih, in vsaj tako strogi.
- (3) Pri ukrepih Unije bi bilo treba še naprej upoštevati zlasti priporočila projektne skupine za finančno ukrepanje (FATF) in instrumente drugih mednarodnih organov, dejavnih na področju boja proti pranju denarja in financiranju terorizma. Zadevne pravne akte Unije bi bilo treba po potrebi dodatno uskladiti z mednarodnimi standardi za boj proti pranju denarja ter financiranju terorizma in širjenju orožja, ki jih je FATF sprejela februarja 2012 (v nadaljnjem besedilu: revidirana priporočila FATF). Kot podpisnica Konvencije Sveta Evrope o pranju, odkrivanju, zasegu in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, in o financiranju terorizma (CETS št. 198) bi Unija morala prenesti zahteve te konvencije v svoj pravni red.

---

¹ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

- (4) Okvirni sklep Sveta 2001/500/PNZ² določa zahteve glede inkriminacije pranja denarja. Vendar ta okvirni sklep ni dovolj celovit in trenutna inkriminacija pranja denarja ni dovolj skladna, da bi se lahko uspešno preprečevalo pranje denarja po vsej Uniji, kar vodi k vrzelim v izvrševanju in oviram pri sodelovanju med pristojnimi organi iz različnih držav članic.
- (5) Opredelitev kaznivih dejanj, ki predstavljajo predhodno kaznivo dejanje za pranje denarja, bi morala biti v vseh državah članicah dovolj enotna. Države članice bi morale v vsako od kategorij, ki jih je določila FATF, vključiti vrsto kaznivih dejanj. Kadar so kategorije kaznivih dejanj, kot sta terorizem ali okoljska kriminaliteta, določene v pravu Unije, se ta direktiva sklicuje na takšno zakonodajo. To zagotavlja, da je pranje premoženjske koristi iz financiranja terorizma ali nezakonite trgovine s prostoživečimi vrstami v državah članicah kaznivo. V primerih, kadar pravo Unije državam članicam daje možnost, da določijo tudi druge sankcije, ki niso kazenske narave, ta direktiva od držav članic ne bi smela zahtevati, da te primere določijo kot predhodna kazniva dejanja za namene te direktive.
- (6) Davčna kazniva dejanja, povezana z neposrednimi in posrednimi davki, bi morala biti vključena v opredelitev kriminalne dejavnosti v skladu z revidiranimi priporočili FATF. Glede na to, da različna davčna kazniva dejanja lahko v državah članicah pomenijo kriminalno dejavnost, ki se kaznuje s sankcijami iz te direktive, se lahko opredelitve davčnih kaznivih dejanj v nacionalnem pravu razlikujejo. Kljub temu se harmonizacija opredelitev davčnih kaznivih dejanj v nacionalnem pravu držav članic ne zahteva.
- (7) Ta direktiva se ne bi smela uporabljati za pranje denarja v zvezi s premoženjem, pridobljenim s kaznivimi dejanji, ki škodijo finančnim interesom Unije, za katerega veljajo posebna pravila, določena v Direktivi 2017/XX/EU³. V skladu s členom 325(2) PDEU države članice sprejmejo enake ukrepe za preprečevanje goljufij, ki bi lahko škodovala finančnim interesom Unije, kot jih uporabljajo za preprečevanje goljufij, ki bi lahko škodovala njihovim lastnim finančnim interesom.
- (8) Če dejavnost pranja denarja ne zajema le lastništva ali uporabe premoženja, temveč tudi njegov prenos ali utajo in prikrivanje prek finančnega sistema ter povzroči dodatno škodo ob tisti, ki jo je povzročila že s predhodnim kaznivim dejanjem, kot je npr. ogrožanje celovitosti finančnega sistema, bi bilo treba navedeno dejavnost kaznovati ločeno. Države članice bi morale zagotoviti, da je takšno ravnanje kaznivo tudi, kadar ga zagreši storilec kriminalne dejavnosti, iz katere izhaja premoženje (ti. lastno pranje denarja).
- (9) Da bi bila inkriminacija pranja denarja učinkovit instrument v boju proti organiziranemu kriminalu, ne bi smelo biti potrebno ugotavljati posebnosti kaznivega dejanja, iz katerega izvira premoženje, še manj pa zahtevati predhodno ali istočasno obsodbo za to kaznivo dejanje. Pregona pranja denarja prav tako ne bi smelo ovirati zgolj dejstvo, da je predhodno kaznivo dejanje storjeno v drugi državi članici ali tretji

---

² Okvirni sklep Sveta 2001/500/PNZ z dne 26. junija 2001 o pranju denarja, identifikaciji, sledenju, zamrznitvi, zasegu in zaplembi pripomočkov za kazniva dejanja in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem (UL L 182, 5.7.2001).

³ Direktiva 2017/XX/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne x x 2017 o zaščiti finančnih interesov Unije s kazenskopravnimi sredstvi (UL x L, xx.xx.2017, str. x).

državi, pod pogojem, da velja za kaznivo dejanje v zadevni državi članici ali tretji državi. Države članice lahko kot predpogoj določijo, da bi predhodno kaznivo dejanje veljalo za kaznivo dejanje po njihovi nacionalni zakonodaji, če bi bilo storjeno na njihovem ozemlju.

- (10) Namen te direktive je inkriminacija pranja denarja, če gre za naklepno storjeno dejanje. Naklep in vedenje, da premoženje izhaja iz kriminalne dejavnosti, je mogoče sklepati iz objektivnih dejanskih okoliščin. Ker ta direktiva določa minimalna pravila, lahko države članice sprejmejo ali ohranijo tudi strožja kazenskoppravna pravila za pranje denarja. Države članice lahko na primer določijo, da je pranje denarja, kadar je storjeno iz zavestne ali hude malomarnosti, kaznivo dejanje.
- (11) Da bi preprečili pranje denarja po vsej Uniji, bi države članice morale določiti minimalne vrste in ravni sankcij za kazniva dejanja, opredeljena v tej direktivi. Kadar je kaznivo dejanje storjeno v okviru kriminalne organizacije v smislu Okvirnega Sklepa Sveta 2008/841/PNZ⁴ ali kadar je storilec zlorabil svoj poslovni položaj, da bi omogočil pranje denarja, bi morale države članice določiti obteževalne okoliščine v skladu z veljavnimi pravili, določenimi v njihovih pravnih sistemih.
- (12) Zaradi mobilnosti storilcev kaznivih dejanj in premoženjskih koristi, ki izvirajo iz kriminalnih dejavnosti, ter zaradi zapletenih čezmejnih preiskav, potrebnih za boj proti pranju denarja, bi morale vse države članice določiti svojo pristojnost, da bi pristojnim organom omogočile preiskovanje in kazenski pregon tovrstnih dejavnosti. Države članice bi zato morale zagotoviti, da v njihovo pristojnost spadajo primeri, ko je kaznivo dejanje storjeno z uporabo informacijskih in komunikacijskih tehnologij z njihovega ozemlja, ne glede na to, ali se zadevne tehnologije nahajajo na njihovem ozemlju.
- (13) Ta direktiva bi morala za države članice, ki jih zavezuje, nadomestiti nekatere določbe Okvirnega Sklepa 2001/500/PNZ⁵.
- (14) Ker cilja te direktive, namreč določiti, da v vseh državah članicah za pranje denarja veljajo učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se ta cilj zaradi obsega in učinkov te direktive lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (14) [V skladu s členom 3 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, sta obe državi članici podali uradno obvestilo, da želita sodelovati pri sprejetju in uporabi te direktive.
- (15) IN/ALI

---

⁴ Okvirni Sklep Sveta 2008/841/PNZ z dne 24. oktobra 2008 o boju proti organiziranemu kriminalu, (UL L 300, 11.11.2008, str. 42).

⁵ Okvirni sklep Sveta 2001/500/PNZ z dne 26. junija 2001 o pranju denarja, identifikaciji, sledenju, zamrznitvi, zasegu in zaplembi pripomočkov za kazniva dejanja in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem (UL L 182, 5.7.2001).

- (16) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola ti dve državi članici ne sodelujeta pri sprejetju te direktive, ki zato zanju ni zavezujoča in se v njiju ne uporablja].
- (17) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanje ni zavezujoča in se v njej ne uporablja. Okvirni sklep 2001/500/PNZ⁶ bo za Dansko še naprej zavezujoč in se bo v njej uporabljal –

STA SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta direktiva določa minimalna pravila glede opredelitve kaznivih dejanj in sankcij na področju pranja denarja.
2. Ta direktiva se ne uporablja za pranje denarja v povezavi s premoženjem, pridobljenim s kaznivimi dejanji, ki škodijo finančnim interesom Unije, ker za tako ravnanje veljajo posebna pravila, določena v Direktivi 2017/XX/EU.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „kriminalna dejavnost“ pomeni vsako udeležbo pri storitvi naslednjih kaznivih dejanj:
- (a) sodelovanje v organizirani kriminalni združbi in izsiljevanje, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Okvirnega sklepa Sveta 2008/841/PNZ;
  - (b) terorizem, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Direktive 2017/XX/EU⁷;
  - (c) trgovina z ljudmi in tihotapljenje migrantov, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Direktive 2011/36/EU⁸ in Okvirnega sklepa Sveta 2002/946/PNZ⁹;

---

⁶ Prav tam.

⁷ Direktiva 2017/XX/EU Evropskega parlamenta in sveta z dne X X 2017 o boju proti terorizmu in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ o boju proti terorizmu (UL x L, xx.xx.2017, str. x).

⁸ Direktiva 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti njenih žrtev in o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/629/PNZ (UL L 101, 15.4.2011, str. 1).

⁹ Okvirni sklep Sveta 2002/946/PNZ z dne 28. novembra 2002 o krepitvi kazenskega okvira na področju preprečevanja nudenja pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju (UL L 328, 5.12.2002, str. 1).

- (d) spolno izkoriščanje, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Direktive 2011/93/EU¹⁰;
- (e) nedovoljen promet s prepovedanimi drogami in psihotropnimi snovmi, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Okvirnega sklepa Sveta 2004/757/PNZ¹¹;
- (f) nedovoljen promet z orožjem;
- (g) nedovoljena trgovina z ukradenim in drugim blagom;
- (h) korupcija, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Konvencije o boju proti korupciji uradnikov Evropskih skupnosti ali uradnikov držav članic Evropske unije¹² in Okvirnega sklepa Sveta 2003/568/PNZ¹³;
- (i) goljufija, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Okvirnega sklepa Sveta 2001/413/PNZ¹⁴;
- (j) ponarejanje denarja, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Direktive 2014/62/EU¹⁵;
- (k) ponarejanje in zloraba intelektualne lastnine, povezane z izdelki;
- (l) okoljska kriminaliteta, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Direktive 2008/99/ES¹⁶ ali Direktive 2009/123/ES¹⁷;
- (m) umor, huda telesna poškodba;
- (n) ugrabitev, protipraven odvzem prostosti in jemanje talcev;
- (o) rop ali tatvina;
- (p) tihotapljenje (vključno v zvezi s carinskimi in trošarinskimi dajatvami ter davki);

---

¹⁰ Direktiva 2011/93/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o boju proti spolni zlorabi in spolnemu izkoriščanju otrok ter otroški pornografiji in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2004/68/PNZ (UL L 335, 17.12.2011, str. 1).

¹¹ Okvirni sklep Sveta 2004/757/PNZ z dne 25. oktobra 2004 o opredelitvi minimalnih določb glede elementov kaznivih dejanj in kazni na področju nedovoljenega prometa s prepovedanimi drogami (UL L 335, 11.11.2004, str. 8).

¹² Konvencija o boju proti korupciji uradnikov Evropskih skupnosti ali uradnikov držav članic Evropske unije.

¹³ Okvirni sklep Sveta 2003/568/PNZ z dne 22. julija 2003 o boju proti korupciji v zasebnem sektorju (UL L 192, 31.7.2004, str. 54).

¹⁴ Okvirni sklep Sveta z dne 28. maja 2001 o boju proti goljufiji in ponarejanju v zvezi z negotovinskimi plačilnimi sredstvi (UL L 149, 2.6.2001, str. 1).

¹⁵ Direktiva 2014/62/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o kazenskoopravni zaščiti eura in drugih valut pred ponarejanjem ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2000/383/PNZ (UL L 151, 21.5.2014, str. 1).

¹⁶ Direktiva 2008/99/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o kazenskoopravnem varstvu okolja (UL L 328, 6.12.2008, str. 28).

¹⁷ Direktiva 2009/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o spremembi Direktive 2005/35/ES o onesnaževanju morja z ladjami in uvedbi kazni za kršitve (UL L 280, 27.10.2009, str. 52).

- (q) izsiljevanje;
  - (r) ponarejanje;
  - (s) piratstvo;
  - (t) trgovanje z notranjimi informacijami in tržna manipulacija, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Direktive 2014/57/EU¹⁸;
  - (u) kibernetična kriminaliteta, vključno s katerim koli kaznivim dejanjem iz Direktive 2013/40/EU¹⁹;
  - (v) vsa kazniva dejanja, vključno z davčnimi kaznivimi dejanji, ki so povezana z neposrednimi in posrednimi davki, kot so opredeljena v nacionalnem pravu držav članic in ki se kaznujejo z odvzemom prostosti ali varnostnim ukrepom v najdaljšem trajanju več kot eno leto, ali v primeru držav članic, katerih pravni sistem vsebuje minimalni prag za kazniva dejanja, vsa kazniva dejanja, ki se kaznujejo z odvzemom prostosti ali varnostnim ukrepom v trajanju najmanj šestih mesecev;
- (2) „premoženje“ pomeni kakršna koli sredstva, bodisi materialna bodisi nematerialna, premičnine ali nepremičnine, opredmetena ali neopredmetena ter pravne listine ali instrumente v kakršni koli obliki, tudi elektronski ali digitalni, ki dokazujejo lastništvo ali delež v teh sredstvih;
- (3) „pravna oseba“ pomeni vsak subjekt, ki ima v skladu z veljavnim pravom pravno osebnost, razen držav ali organov javne uprave, ki izvršujejo državno oblast, in javnih mednarodnih organizacij.

Člen 3

Kazniva dejanja pranja denarja.

1. Vsaka država članica zagotovi, da se naslednja ravnanja opredelijo kot kazniva dejanja, če so storjena naklepno:
- (a) preoblikovanje ali prenos premoženja, vedoč, da to premoženje izvira iz kriminalne dejavnosti ali sodelovanja pri takšni dejavnosti, z namenom utaje ali prikrivanja nezakonitega izvora premoženja ali pomoči osebi, ki je vpletena v izvajanje takšne dejavnosti, da bi se izognili pravnim posledicam dejanj te osebe;
  - (b) utaja ali prikrivanje prave narave, vira, kraja, razpolaganja ali pretoka premoženja ali pa pravic glede premoženja ali lastništva premoženja, vedoč, da to premoženje izvira iz kriminalne dejavnosti ali sodelovanja pri takšni dejavnosti;

¹⁸ Direktiva 2014/57/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o kazenskih sankcijah za zlorabo trga (UL L 173, 12.6.2014, str. 179).

¹⁹ Direktiva 2013/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. avgusta 2013 o napadih na informacijske sisteme in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2005/222/PNZ (UL L 218, 14.8.2013, str. 8).

- (c) pridobitev, lastništvo ali uporaba premoženja, vedoč v času prejema, da tako premoženje izvira iz kriminalne dejavnosti ali sodelovanja pri takšni dejavnosti.
2. Da dejanje iz odstavka 1 postane kaznivo, ni nujno, da se ugotovi:
- (a) da je bila predhodno ali sočasno izrečena obsodba zaradi kriminalne dejavnosti, iz katere izhaja premoženje;
  - (b) identiteta storilca kriminalne dejavnosti, iz katere izhaja premoženje, ali druge okoliščine v zvezi z navedeno kriminalno dejavnostjo;
  - (c) ali je bila kriminalna dejavnost, iz katere izhaja premoženje, izvedena v drugi državi članici ali v tretji državi, kadar se zadevno ravnanje šteje za kaznivo dejanje na podlagi nacionalne zakonodaje države članice ali tretje države, kjer je bilo storjeno, in bi pomenilo kaznivo dejanje na podlagi nacionalne zakonodaje države članice, ki izvaja ali uporablja ta člen, če bi bilo storjeno v njej.
3. Kazniva dejanja iz točk (a) in (b) odstavka 1 se uporabljajo tudi za osebe, ki so storile kriminalno dejavnost, iz katere izvira premoženje, ali pri njej sodelovale.

Člen 4

Spodbujanje, pomoč in napeljevanje ter poskus

Vsaka država članica zagotovi, da se spodbujanje, pomoč in napeljevanje ter poskus storitve kaznivega dejanja iz člena 3 kaznujejo.

Člen 5

Kazni za fizične osebe

1. Vsaka država članica zagotovi, da se ravnanje iz členov 3 in 4 kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kaznimi.
2. Vsaka država članica zagotovi, da se kazniva dejanja iz člena 3 vsaj v resnih primerih kaznujejo z najvišjo zaporno kaznijo najmanj štirih let.

Člen 6

Obteževalne okoliščine

Države članice zagotovijo, da se naslednje okoliščine štejejo za obteževalne okoliščine v zvezi s kaznivimi dejanji iz členov 3 in 4:

- (a) kaznivo dejanje je bilo storjeno v okviru hudodelske združbe v smislu Okvirnega sklepa 2008/841/PNZ²⁰ ali
- (b) storilec je v pogodbenem razmerju in je odgovoren za pooblaščen subjekt ali je sam pooblaščen subjekt v smislu člena 2 Direktive 2015/849/EU ter je kaznivo dejanje storil pri izvajanju svojih poklicnih dejavnosti.

Člen 7
Odgovornost pravnih oseb

1. Vsaka država članica zagotovi, da so pravne osebe lahko odgovorne za katero koli kaznivo dejanje iz členov 3 in 4, ki jih v njihovo korist stori katera koli oseba, ki deluje bodisi samostojno bodisi kot član organa te pravne osebe, njen vodilni položaj znotraj te pravne osebe pa temelji na:
  - (a) pooblastilu za zastopanje pravne osebe;
  - (b) pristojnosti za sprejemanje odločitev v imenu pravne osebe ali
  - (c) pristojnosti za opravljanje nadzora znotraj pravne osebe.
2. Države članice zagotovijo, da pravne osebe lahko odgovarjajo, kadar je pomanjkanje nadzora ali kontrole, ki ju izvaja oseba iz odstavka 1, omogočilo storitev katerega koli kaznivega dejanja iz členov 3 in 4, ki ga je v korist te pravne osebe storila pravni osebi podrejena oseba.
3. Odgovornost pravnih oseb v skladu z odstavkoma 1 in 2 ne izključuje kazenskih postopkov proti fizičnim osebam, ki so napeljevale k storitvi katerega koli kaznivega dejanja iz členov 3 do 4, oziroma so bile storilec ali sosterilec takšnega dejanja.

Člen 8
Sankcije za pravne osebe

Vsaka država članica zagotovi, da so za pravno osebo, odgovorno za kazniva dejanja v skladu s členom 6, predpisane učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije, ki vključujejo denarne kazni po kazenskem ali drugem pravu in lahko vključujejo tudi drugačne sankcije, kot so:

- (1) izključitev te pravne osebe iz upravičenosti do javnih ugodnosti ali pomoči;
- (2) izrek začasne ali stalne prepovedi opravljanja poslovnih dejavnosti tej pravni osebi;
- (3) uvedba sodnega nadzora nad to pravno osebo;
- (4) sodna likvidacija;

---

²⁰ Okvirni Sklep Sveta 2008/841/PNZ z dne 24. oktobra 2008 o boju proti organiziranemu kriminalu (UL L 300, 11.11.2008, str. 42).

- (5) začasno ali trajno zaprtje poslovalnic, ki so bile uporabljene za storitev kaznivega dejanja.

Člen 9
Pristojnost

1. Vsaka država članica določi svojo sodno pristojnost za kazniva dejanja iz členov 3 in 4, če je:
  - (a) kaznivo dejanje v celoti ali deloma storjeno na njenem ozemlju;
  - (b) storilec kaznivega dejanja njen državljan.
2. Država članica obvesti Komisijo, če se odloči, da bo določila nadaljnjo pristojnost za kazniva dejanja iz členov 3 in 4, storjena zunaj njenega ozemlja, če:
  - (a) ima storilec kaznivega dejanja običajno prebivališče na njenem ozemlju;
  - (b) je kaznivo dejanje storjeno v korist pravne osebe s sedežem na njenem ozemlju.

Člen 10
Preiskovalna orodja

Vsaka država članica zagotovi, da imajo osebe, enote ali službe, pristojne za preiskavo ali pregon kaznivih dejanj iz členov 3 in 4, na voljo učinkovita preiskovalna orodja, kot so na primer orodja, ki se uporabljajo pri preprečevanju organiziranega kriminala ali drugih hudih kaznivih dejanj.

Člen 11
Nadomestitev nekaterih določb Okvirnega Sklepa 2001/500/PNZ

1. Ta direktiva za države članice, za katere je zavezujoča, nadomešča točko (b) člena 1 in člen 2 Okvirnega sklepa 2001/500/JHA, brez poseganja v obveznosti navedenih držav članic glede roka za prenos navedenega okvirnega sklepa v nacionalno zakonodajo.
2. Za države članice, za katere je ta direktiva zavezujoča, se sklicevanja na Okvirni sklep 2001/500/PNZ štejejo kot sklicevanja na to direktivo.

Člen 12
Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do [24 mesecev po sprejetju]. Komisiji nemudoma sporočijo besedilo navedenih določb.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 13
Poročanje

Komisija [24 mesecev po izteku roka za prenos te direktive] Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni, v kolikšni meri so države članice sprejele potrebne ukrepe za uskladitev s to direktivo.

Člen 14
Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 15
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbama.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik